

26 de febrer a les 19h
als Cinemes Girona

JOVES
PROGRAMADORS
MOVING CINEMA

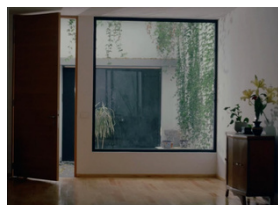
CINEMES
GIRONA

CORRESPONDÈNCIES

Inspiracions Chantal Akerman

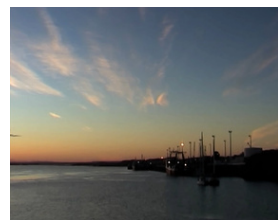
QUERIDA CHANTAL de Nicolás Pereda (2021)

Petit homenatge misteriós a Chantal Akerman, concebut com una sèrie d'alegres cartes impossibles dirigides a la gran desapareguda del cinema.

IMÁGENES SECRETAS de Diana Toucedo (2013)

El meu pare és capità de vaixell. Tota la seva vida ha estat fora de casa, pescant i navegant pels caladors més importants del món. Per mi, el meu pare sempre ha estat aquell que comparteix un parell de mesos a l'any amb nosaltres, però quan se'n va, no sé realment quina és la seva vida.

QUAN DINES, NOSALTRES SOPEM de Pau Vall i Gerard Simó (2024)

En Pau i en Gerard se'n van a estudiar a l'estranger, a prop del Pacífic, a dotze hores de distància de casa seva. A través de missatges de text entre ells i les seves famílies, les seves noves vides d'estudiants es veuen sobtadament interrompudes per l'expansió de la pandèmia de la COVID-19.

LLACUNES de Carla Simón (2015)

Llacunes recupera la figura de Neus Pipó, la mare de la cineasta, que va morir el 1993. Presenta la lectura de les seves cartes a través d'un viatge per l'únic espai que la fa recordar: el mar.

Joves Programadors Moving Cinema som un grup de divuit joves d'entre 17 i 23 anys que ens reunim setmanalment per visionar films i dialogar sobre ells. Venim d'àmbits diversos i compartim la passió pel cinema. A les nostres trobades coneixem cineastes i noves pel·lícules, aprenem sobre el món de la programació i tenim l'oportunitat de conèixer de primera mà els films i els seus processos de creació. Una vegada al mes programem i presentem una sessió especial als Cinemes Girona.

El grup està integrat per Hug Banqué, Clara Campos, Helena Catalán, Lúa Minghan, Gina Fontané, Martina Ize, Ashling Ocampo, Ainhoa Oliveira, Armand Perelló, Ginesta Puigarnau, Arnau Rodríguez, Cristian Santos, Martí Salvia, Lea Sanahuja, Martina Tulián, Pau Vega, Adriana Villayandre i Adriana Yter.

La proposta es desenvolupa en el marc del projecte europeu Moving Cinema, liderat per l'Associació A Bao A Qu.

instagram: @joves_programadors @moving_cinema
bluesky: @abaoaqu.org

26 de febrer a les 19h
als Cinemes Girona

JOVES
PROGRAMADORS
MOVING CINEMA

CINEMES
GIRONA

Vam tenir l'oportunitat de conversar amb Nicolás Pereda, Pau Vall i Gerard Simó abans de la projecció. Van compartir amb nosaltres moltes reflexions sobre els seus processos de creació i sobre com la cineasta Chantal Akerman havia influït en el seu cinema.

Recollim aquí algunes d'aquestes reflexions, que ens van ressonar especialment, així com algunes reflexions de Carla Simón i Diana Toucedo sobre el cinema de Chantal Akerman, que van escriure en motiu de la publicació 'News from home, Chantal Akerman' elaborada pels Joves Programadors a la Filmoteca de Catalunya al 2020.

REFLEXIONS DE NICOLÁS PEREDA

Chantal Akerman és una de les poques cineastes que es replanteja què és el cinema en cada nova pel·lícula. *News from home* m'interessa especialment, ja que va de moltes coses, però no exactament del que està explicant. Té a veure amb fer que les pel·lícules comparteixin la temporalitat amb l'espectador. Parla del quotidià per intentar parlar d'una altra cosa, i això és quelcom que intento aplicar també a les meves pel·lícules, trobar la bellesa en el que és quotidià i en aquesta distància entre el que s'explica i el que es veu.

REFLEXIONS DE DIANA TOUCEDO

Chantal Akerman era la primera cineasta amb qui aconseguia un vincle gairebé absolut, totalitzador i embriagador. A *News from Home* aconseguia amb lleugeresa, intel·ligència, perspicàcia i afecte traslladar tot el seu món emocional al cinema, convertir una part de la seva vida en una pel·lícula. Akerman encapsula, condensa, tanca i aïlla les seves emocions en imatges, en blocs espaciotemporals on pot finalment crear una distància amb la seva pròpia vida, i per uns moments sentir que tot aquell dolor i patiment ja no li pertanyen. Sentir aquesta potència en el cinema d'Akerman va ser per a mi una absoluta revelació i vaig descobrir que el cinema com a art és una forma per entendre'ns i entendre el món que ens envolta, podent fins i tot viure millor en ell.

News from Home em va obrir així un nou espai per reflexionar, mirar i sentir al meu voltant. Em va posar en qüestió la percepció del món i la seva articulació, per la qual cosa puc confessar que Akerman des d'aquell dia es va convertir en una companya, en una cineasta i dona que aconseguia guiar-me i il·luminar-me davant la vida i el cinema. Des d'aquell moment no he fet més que caminar, buscant viure i ser lliure a través del cinema.

REFLEXIONS DE PAU VALL I GERARD SIMÓ

Quan dines, nosaltres sopem va néixer com a treball final d'una assignatura que cursàvem conjuntament a la University of California Santa Bàrbara, on estàvem fent una estada de sis mesos. El març del 2020 van començar els confinaments i davant la possibilitat que hauríem de marxar dels Estats Units o fer un curtmetratge tancats a casa, vam sortir a rodar tots els espais que havíem estat habitant durant aquells mesos. *News from Home* va ser la inspiració directa per fer aquest curtmetratge, i el nostre punt de partida per transportar la correspondència a la nostra experiència, tant per entendre què ens apropava a la Chantal (la distància amb la família, estar als Estats Units, l'observació dels espais) i què ens n'allunyava (el to, el context estudiantil en el qual ens trobàvem, i l'efecte de la pandèmia).

Hem intentat adaptar la correspondència al que vam viure, i com ho vam viure. Salvant les distàncies, la incertesa i preocupació que viuen els pares és universal, i revisitant la pel·lícula posteriorment, hem vist com alguns missatges de les famílies es mantenen idèntics; com quan, en les dues peces, els pares demanen que els escriguem més.

REFLEXIONS DE CARLA SIMÓN

Vaig descobrir *News from Home* gràcies a entrar com a cineasta al projecte Cinema en curs. Just en aquest moment acabava de mudar-me de Londres a Barcelona per iniciar la preproducció d'*Estiu 1993*. Com a part del procés de guió volia trobar una manera cinematogràfica de recuperar el record de la meua mare, em semblava necessari per poder completar el personatge absent de la mare biològica de la Frida. Quan vaig veure *News from Home* el meu petit projecte va prendre forma immediata. Filmaria espais buits des d'on la meua mare va escriure les cartes, tal com va fer Akerman. La veu de la cineasta llegint les cartes de la seva mare em va emocionar profundament. I com ella li contesta filmant la ciutat, la seva llum, la seva nit, la seva gent, els carrers, els cotxes...El diàleg entre el so, la veu i les imatges em van submergir en un viatge que per alguna raó em despertava unes ganes infinites de filmar.

PROPERES
SESSIONS
MENSUALS
26 de març i
28 d'abril